

Εἰς τὸ Χιωτάκι τὸν Συγγρὸ νὰ γίνεταί παλούκι
εἰς τὸν διαθόντρου Θεωρῇ, τὸ ἀμυγδαλο κουλούκι.

Ἐπὶ τὸν Τηνηκὸ Μαυρομυρὰ ἔταν παππὰ γιὰ πλῆρι
κι' εἰς ὅσους δὲν ἀνέμερα τῆς Παναγίας τῇ χάρι.

Ἐπὶ τὸν Νεοκαζιόχον τῆς πείνας νὰ ψοφῇ
καὶ μία ψάθα μπαναμὰ τὰ κῶλα του ν' ἀφῇ.

Ἐπὶ τὸν Σγούτα κι' ἄλλας δωριὰς ἀπὸ τὸν Θεωρῶν
καὶ ἡ γρήγορα νὰ γιαντρευθῇ τὸ καθεὶ του μαράκι.

Γοῦρι ἔπὶ τὸν Σιδηρόδωρον τὸν Καλαμών καὶ Μύλων
γιὰ νὰ μὴ γίνῃ κι' ἄλλοτε τῆς Ἐριδὸς τὸ Μῆλαν.

Εἰς τὸν κυρίαρχον λαὸν μαχαίρι καὶ πιστόλι
νὰ τᾶχη διασκιάσει καθημερινὴ καὶ σκόλη.

Ἐπὶ τὸν μὴ μου ἄπτου ντιστεγὰ μὲ τὰ πολλὰ τὰ κάλλη
τίτλους τῆς εὐγενείας των ἀπὸ χαρτὶ μπακαλῆ.

Ἐπὶ τὸν Τζογαδόρου κόψιμο τῆς τράπουλας καὶ πλῆυτη
μὲ τὸ χαρτοκοπάνισμα καὶ μὲ τὸ μπαλαμουτί.

Νέφτι γιὰ ὄρυμα ἔπὶ τὸν γαμπρὸν τοῦ καψοφουκαράδε,
ποῦ καθεμὴ νὰ βλαστημᾷ πὺς βρόθῃ μὲ παραδες.

Ἐπὶ τὸν Ἀμαζόνιας τοῦ συρμού, ποῦ ἔχουν φαντασία,
τὴν παρδαλὴ γαϊδουρά μου νὰ κάνουν ἱππασία.

Εἰς ὅσους Σακαράκλιδες φερμαχούν τὰ σαλόνια
ζυλινίους καραγκιόζιδες μὲ σπάθαι καὶ γαλόνια.

Τοῦ καθενὸς Συνοδικοῦ ραβδὶ γιὰ πατερίτσα του
τοῦς ἐν Χριστῷ συλλειτουργοῦς νὰ δερνῇ ὅτ' ἀκαρίτσα του.

Εἰς τοὺς γιαντρεὺς μικρόβια νὰ ἔρρισκουν τοῦ νεροῦ
γιὰ νὰ πεθινοῦμαι μ' αὐτὰ καὶ ἐγὼ κουτουροῦ.

Ἐπὶ τὸν ἀμαζόνιας καὶ λοιποὺς ἀνέτους νὰ πλάκωνουν
ὅσους ἀπὸ μικρόβια καὶ σκετωμένους γυτώνουν.

Ἐπὶ τὸν μαστάρδικο εἰς τὸ Βρεσκομεῖον
κι' ὅκτω χιλιάδες ποντικούς ὅτ' Κεντρικὸν Ταμεῖον.

Ἐπὶ τὸν λαοποδῶτα σούρωμα παντὸς τυχόντος πράγματος
καὶ νὰ ἱδρῶσιν Σύλλογον δυνάμει Διατάγματος.

Εἰς τὴν Πρωτοχρονιάτικη νὰ μὴ ἔρεθῇ γιὰ πάντα
ἐκείνος ποῦ μοῦ σούρωσε τὴν ἀτυχί μου τσάντα.

Εἰς τοὺς κλητήρας νὰ κυλοῦν σὲ μία καὶ σ' ἄλλη βρώμα
χωρὶς νὰ πέρνῃ ἡ μούρη των τῆς ράχης των τὸ χρώμα.

Σελάχι καὶ ἔπὶ τὸν φρενιτῶτα τοῦ Πανεπιστημίου
καὶ ὅσους τρελλοὺς ἀπόδρασι ἐκ τοῦ Φρενοκομείου.

Γκαρίσματα ἔπὶ τὸν ποιητὰ καὶ λύρας παραχόρους
καὶ τὴν λέρδα νῆχουμε ποῦ νὰ μὰς λένε Λέρδους.

Ὀλίγη δυναμίτιδα ἔπὶ τὸν Μακρathonμάχου
γιὰ νὰ τινάξουν ὅτ' ἀψηλὰ τοὺς παναρχαίους βράχους.

Εἰς τοὺς βλαστοὺς τοῦ Ἡρακλῆ, ποῦ ἡρέμισε τὸν Λίγα,
νὰ γκαρμεσθῶν ὅτ' ἀβάρατρα τοῦ Στεφανῆ τοῦ Ψύχα.

Πολλοὶς μουτσούναις τῆς τιμῆς εἰς μερικοὺς τιμίους
νὰ διακρίνονται μ' αὐταῖς ἀπὸ πολλοὺς ὁμίους.

Ἐπὶ τὸν Φασουλῇ καὶ Περικλῇ μιὰ τρούμπα μὲ μελάνι
νὰ μουντζουρώνουν τοὺς Ρωμιοὺς κι' ἐπὶ τὸν μπεχλιόβαν.

Εἰς ὅλο τὸ Ρωμάλικο, ποῦ θούρια τοῦ κῆνου,
τὰ φάσκελα τὰ τακτικά καὶ τρία παραπάνω.

Καὶ ὀλίγαις ποικιλίαις, μ' ἄλλους λόγους ἀγγελίας.

Ὁ Γιάννης Ἀιδονόπουλος, γνωστὸς ἀπὸ τὴν πόλιν
καὶ πρώτος τῶν φραγκοαρabic εἰς τὴν Ἑλλάδα ἔλην,
πολλὰ κασιόρια ἔφερε καινούρια τοῦ γεωμῶντος,
ποῦ δὲν τὰ φέρει ἐνὶ τῇ οὐκείᾳ οὐδ' ἀποδότητος χρόνος.
Μὰ πόρα συνεισφέρει τοῦ κ' ὁ ἀδελφὸς του μένει,
ὅπου κανεὶς ὅτ' οὐκίμιο μ' αὐτὸν δὲν παραβγαίνει,
καὶ ὅλα ταῦτα ἐκποδοῖς τῆς κοινῆς περιουσίας
ἔπὶ τὸν Βίσιον τὸ Κατάστημα, γνωστὸν εἰς τὴν Παρίση.
Τίτοι φραγκοαρabic δὲν εἶναι καίτε γίλα...
τὸ ραφὲμ τοῦ ἐνελείας, τὸ κίμιο τοῦ τρέλλα.
Σὺ κῶδεῖ Ἀιδονόπουλος; ... εἶσαι καλὸ κομμένος...
οἱ ράβδ' Ἀιδονόπουλος; ... εἶσαι καλὸ ραμμένος.

Κι' ἐπεὶ εἰς τὴν γῆν φέρουν τὸν εὐγενὲς κυρίων
πὺς τὸ ἀρχαῖον καὶ λαμπρὸν τῶν Ἀθηνῶν κορυφῶν,

τὸ φέρει τὴν ἐπιγραφὴν τοῦ Γιάννη Φαίσιου,
ποῦ οἱ κορυφαῖ ὅτ' οὐκίμιο μὲ πτεροπὸ φαιλίδι,
ὅπου τὸ σπῆρι βρίσκεται τοῦ Χειρμαρμακοῦ,
ὅτ' ὁ Γεωργίου ἀντικρὺ τῶν Οἰκονομικῶν...
εἰς τοῦτο οἱ παραδες σας δὲν πᾶνε τοῦ κακοῦ,
καθ' ὅλα δὲ σὺς φαίνεται ὡς Εὐρωπαϊκῶν.

Γεωργιάδης ὁ γνωστὸς, τοῦτέστι Παναγιώτης,
ἀνὴρ δραστηριότητος καὶ μὲτα πατριώτης,
ἐσχάτως πράκτωρ ἦν ἐν τῷ Τανακλῇ,
τοῦ ἐν Καίρει Ἑλλήνας καὶ πρώτου ἑταρῆ,
ποῦ βρίσκεται καὶ εἰς στενάς μὲ τὸν Κεβίση σχίσαις
καὶ προηγουμένως ἐπὶ αὐτὸν τοιγάρ ἐκ τῶν πρώτων,
βρεθεία δ' ἔπειτα χροὶ εἰς ἐλπίς τῶν Ἐκθέσεων
καὶ τὰ κατὰ τὸν ἑαυτοῦ πεντοῦ καὶ πάντα κρῶτον
Τοιγάρ ἀντίστα τῆς καὶ δέρας αἰδίου,
κι' ἂν τρεῖς ὅροις κῆνος ποῦ καὶ λαγαρῶ
εἰς τὸ ἑαυτοῦ Κατάστημα, εἰς τὴν δὲν Σταθίου,
νὰ καταλάβῃ τί δὲ ἡ τοιγάρ μὲτα σοφί.